

junctioner, at der kunde gives et eller andet Selskab Concession derpaa, da maatte man have Ret til at indløse den Stump Bane, som nu blev bygget, for ikke at forhindre denne fremtidige Sydbanes Bygning. — Der er imidlertid et Spørgsmaal, som det i alt Fald kunde synes, at hele Udvalget var enigt i, det nemlig, ikke i Loven at opstille det sjællandske Jernbaneselskab som det eneste Selskab, der kunde opnaae Concession. Jeg sigter her til Forslagene under Nr. 7, 8 og 9. Enigheden er imidlertid dog kun tilshyneladende, thi saaledes som det ærede Mindretal har stillet sine Forslag, vil der i Virkeligheden ikke være nogen Mulighed for en sand Concurrence. Mindretallet har nemlig foreslaaet, at der skal gives det sjællandske Jernbaneselskab 4 pCt. Garanti af den hele Actiecapital, men har derimod ikke kunnet gaae ind paa Fleertallets Forslag om, i Tilfælde af at Andre end det sjællandske Jernbaneselskab fik Concessionen, da ikke at give 4 pCt. Garanti, saameget har Fleertallet ikke forlangt, men kun at give en deelvis Garanti, en 4 pCts. Garanti for det Halve, og endda ikke af hele Actiecapitalen, men kun for det Halve af den beviistlig anvendte Anlægs capital. Mindretallets Forslag gaaer derfor i Virkeligheden ud paa accurat det Samme som Regjeringens Forslag, nemlig ene og alene at give det sjællandske Jernbaneselskab Concession, da de Betingelser, det har opstillet, ikke ere saadanne, at der er nogensomhelst Udsigt til, at Andre kunne søge Concession. Det Forslag, som jeg i den Anledning særdeles vil henlede det høie Things Opmærksomhed paa, er det, der findes opført under Nr. 16, som er stillet af Fleertallet. Dette Forslag kommer naturligvis til Afstemning, hvis vort Forslag under Nr. 2 bliver vedtaget; men, selv om dette bliver vedtaget, kunde der ikke være Noget iveien for at forkaste det. Jeg skal imidlertid ret meget anbefale dette Forslag til det høie Things Opmærksomhed.

Der er imidlertid et vigtigt Spørgsmaal tilbage, og det er Muligheden af det Baneanlægs Udførelse, som vi have foreslaaet. Mindretallet staaer jo i saa Henseende heldigere, idet det kan paavise, at det sjællandske Jernbaneselskab har søgt Concession paa en bestemt

Bane, paa hvilken det just foreslaaer, at der gives Concession. Det vil imidlertid let sees, at naar man gaaer ud fra de Forudsætninger, hvorfra Fleertallet er gaaet ud, nemlig, at det er bedre at forkaste hele Lovforslaget end at vedtage det, saaledes som det er kommet fra Regjeringen og Landstinget, saa har den Modsigelse eller den Modbemærkning imod os Intet at sige. Imidlertid bør man naturligvis saavidt muligt gjøre sig klart, om der er nogen Udsigt til, at vort Forslag kan faae en praktisk Betydning. Det er bekendt nok, at der har været et storartet Project, nemlig det saakaldte krønkeste, og det er fremdeles vor Anstuelse, at det i og for sig vilde være det Helbigste, om et saadant Project kunde realiseres; men paa den anden Side skal det ikke skjules, at der ikke for Diebliffet er nogen Udsigt til at faae dette Project realiseret. Det, hvorpaa vi støtte vort Haab og vore Forventninger om, at vort Forslag er realisabelt, grunder sig for det Første paa den Bestemmelse, vi have søgt indført i Loven, nemlig, forsaavidt der meddeles det sjællandske Jernbaneselskab Concession paa Anlægget af den Bane, vi have bragt i Forslag, at der da gives det 10 Aars Forlængelse, inden Staten kan gjøre sin Opsigelsesret gjældende. Det turde i de Tider, hvori vi nu leve og ligeoverfor de Forhold og Stemninger, der nu ere virkende, være af ikke ringe Betydning for det sjællandske Jernbaneselskab, thi, saaledes som Sagen nu staaer for Diebliffet, kan Selskabet opsiges og udkjøbes om 14 Aar, og efter den Forhandling at dømmes, der har fundet Sted her i Thinget angaaende de nyeste Jernbaners mulige Overtagelse fra Statens Side, synes der at være en ikke ringe Stemning for, at det bliver Staten, der til Syvende og Sidst skal drive alle Jernbaner her i Landet. Naar der nu er en Rimelighed for Jernbaneselskabet til allerede om 14 Aar at blive sat ud af sin Eiendom, saa troer jeg, at det vil være en ikke ringe Bevæggrund for det til at gaae ind paa den her foreslaaede Bane, naar der til Løn derfor stilles det en Udsigt til at faae 10 Aars Forlængelse, saa at det allsaa istedetfor om 14 Aar først om 24 Aar kan udkjøbes af sine Baner.

Vi have imidlertid troet, at det kunde være